

РЕШЕНИЕ

№ 25432

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3991** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), чрез процесуален представител юрк. М. Й. срещу Решение № 158 от 14.01.2026 г. на Софийски районен съд по НАХД № 593/2025 г. по описа на съда, Наказателно отделение, 101 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 81 от 19.12.2024 г. на изпълнителния директор на ИАМН, с което на Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Царица Йоанна - ИСУЛ“ ЕАД (УМБАЛ „Царица Йоанна - ИСУЛ“ ЕАД) е наложена имуществена санкция в размер на 8 000 лв. на основание чл. 116, ал. 2 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) за извършено нарушение на чл. 2 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи, във вр. с чл. 46 ал. 3 от ЗЛЗ.

В жалбата са изложени аргументи за неправилност на съдебното решение - издадено при допуснатото нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че осъществената дейност е в противоречие с чл. 2 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г. и чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ, поради което и правилно и законосъобразно са предприети действия по реализиране на административно наказателна отговорност. Изложените факти и обстоятелства

констатирани от длъжностните лица са подробно описани в АУАН и НП, като не са налице несъответствия в изложените фактически обстоятелства. На следващо място е посочено, че не е налице бланкетност на посочените нарушени разпоредби, тъй като същите създават права и задължения. От касационният жалбоподател е изложено и становище, че въззивният съд приемайки за неправилно приложена санкционната норма е следвало да упражни правомощието си по чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН и да измени НП като преквалифицира изпълнителното деяние подвеждайки фактите под друга нарушена законова разпоредба. Също така е посочено, че наличието на липса на порочност допусната в АУАН не обосновава прилагането на чл. 54 от ЗАНН. На последно място се твърди, че деянието не разкрива по - ниска степен на обществена опасност, поради което не намира и приложение нормата на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда да отмени решението на СРС, а процесното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендират се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото е приложен отговор на касационната жалба, в което процесуалния представител на УМБАЛ „Царица Йоанна - ИСУЛ“ ЕАД е изложил аргументи за правилност и законосъобразност на съдебното решение постановено от СРС.

В съдебно заседание касаторът изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът – УМБАЛ „Царица Йоанна - ИСУЛ“ ЕАД се представлява от юрк. В. с приложено по делото пълномощно. Оспорва касационната жалба по аргументи изложени в писмения отговор. Моли да бъде потвърдено решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., който изразява становище, решението на въззивния съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, 14-дневен срок от надлежна страна, с правен интерес от обжалване, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно разпоредбата на чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитания актосъставител П. П. Т..

Установено е, че на основание Заповед с № РД-13-275 от 13.03.2024 г., изменена със Заповед № РД-13- 311 от 20.03.2024 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е била извършена извънредна проверка по повод писмо от Министерство на

здравеопазването е рег. № 94-472 от 15.02.2024 г. и жалба от г-жа М. Б., във връзка с изискано заплащане за преглед на сина й Н. Б. Б. на 3 г. от специалист по УНГ болести в спешен кабинет на лечебното заведение.

При проверката на място в УМБАЛ „Царица Йоанна-ИСУЛ“ ЕАД е установено, че съгласно разрешение за осъществяване на лечебна дейност № МБ-52 от 12.10.2020 г., издадено от министъра на здравеопазването на основание чл. 46, ал. 2, във вр. чл. 50, ал. 2 от ЗЛЗ лечебната дейност се осъществявала в структури с нива на компетентност, както следва:

- клиника по ушно-носно-гърлени болести с трето ниво на компетентност в изпълнение на медицински стандарт по „У.-носно-гърлени болести“;
- отделение по онкология в областта на ушно-носно-гърлени болести с трето ниво на компетентност в изпълнение на медицинския стандарт по „У.-носно-гърлени болести“;
- отделение по обща оториноларингология с трето ниво на компетентност в изпълнение на медицинския стандарт по „У.-носно-гърлени болести“;
- отделение по детски ушно-носно-гърлени болести с трето ниво на компетентност в изпълнение на медицинския стандарт по „У.-носно-гърлени болести“;
- клиника по очни болести;
- мултипрофилно спешно отделение с трето ниво на компетентност в изпълнение на медицинския стандарт по „Спешна медицина“.

Също така дейността на лечебното заведение е била регламентирана в Правилник за устройството, дейността и вътрешния ред, утвърден от изпълнителния директор на УМБАЛ „Царица Йоанна-ИСУЛ“ ЕАД от 08.12.2023 г.

В хода на проверката е било установено, че на дата 07.02.2024 г. в 03:45 часа, пациентът Н. Б. Б. на 3 г. е бил прегледан в спешен кабинет УНГ към УМБАЛ „Царица Йоанна - ИСУЛ“ ЕАД от д-р П. Н., за което е издаден „Лист за преглед на пациент в КДБ/СО“ с № 102843 от 07.02.2024 г., в който е било отразено „самонасочил се“ с час на постъпване 03:45 часа и час напускане 03:56 часа и основна диагноза: Н 68.0 „възпаление на евстахиевата тръба“. Също така в анамнеза е било записано: „От тази вечер е с болка в дясното ухо, до преди два дни е имал хрема, няма температура“, а в обективно състояние отбелязано: „отоскопия - леко хиперемирана и хлътнала дясна тъпанчева мембрана, риноскопия- оточна носна лигавица, двустранно с оскъдно количество гъст бистър секрет, МФС-б.о.“ Графата за изследвания е била не попълнена, а в назначената терапия отбелязано: „дадена“. В графа „заключение след прегледа“ също нямало попълнени данни. В амбулаторния лист на пациента не е била отразена триажна категория, както извършен ретриаж на пациента, както и не са били отразени критериите за изписване от СО. На последно място е било констатирано, че в амбулаторния лист са били положени подписи на лекар и пациент, като в случая за пациента - родител, настойник.

Предоставена е била и справка за извършени плащания за Н. Б., от която е установено, че е издадена фактура с № [ЕГН] от 07.02.2024 г. на обща стойност 80.00 лв. с основание: „преглед“, а в „справка“ от Ф. на УМБАЛ „Царица Йоанна-ИСУЛ“ ЕАД е било отразено: „В касата на

болницата е постъпило плащане от лицето Н. Б. Б., ЕГН [ЕГН], по ф-ра № [ЕГН]/07.02.2024 г., в размер на 80 (осемдесет) лева“.

Въз основа на данните, инспекторите извършващи проверката приели, че в Спешен УНГ кабинет към Клиника по УНГ болести на УМБАЛ „Царица Йоанна-ИСУЛ“ ЕАД, е извършена нерегламентирана извънболнична дейност - амбулаторен преглед на Н. Б. Б., за която дейност е било заплатено на касата на УМБАЛ „Царица Йоанна- ИСУЛ“ ЕАД.

На 21.06.2024 г. П. Т. - главен инспектор в дирекция КМДПП в ИАМН е съставил на УМБАЛ „Царица Йоанна-ИСУЛ“ ЕАД АУАН № А-110 от 21.06.2024 г. за нарушение на чл. 2 от Наредба № 49 от 18.10.2010 г., във вр. с чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ като в акта е посочено, че нарушението е извършено на 07.02.2024 г. в [населено място], както и че същото е установено на 27.03.2024 г. - последния ден от проверката. Също така било посочено, че нарушението е извършено за първи път. АУАН е предявен на юрк. В..

Въз основа на съставения АУАН изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е издал атакуваното НП с № НП-81 от 19.12.2024 г.

За да отмени НП, районният съд е приел, че НП е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като в същото не е посочена правна норма, регламентираща конкретно правило за поведение, нарушена от санкционираното лице. На второ място в мотивите си въззивния съд е посочил, че е налице противоречие между фактическото описание на нарушението и приложената санкционна норма.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за правилното прилагане на материалния закон следи служебно, съгласно изискването на чл. 218, ал. 2, пр. 2 от АПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от първоинстанционният съд фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Касационни състав споделя изводите на въззивния състав, че при издаване на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразило се в противоречие между фактическото описание на нарушението и приложената санкционна норма.

Съгласно разпоредбата на чл. 116 ал. 1 от ЗЛЗ, който извършва дейност по болнична медицинска помощ в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 1 000 до 5 000 лв. А според ал. 2, когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция от 8 000 до 20 000 лв.

С наказателното постановление УМБАЛ „Царица Йоана – ИСУЛ“ ЕАД е санкционирана за това, че на 07.02.2024 г. е осъществила специализирана извънболнична помощ, която дейност не попада в обхвата на разрешените дейности, съгласно издаденото разрешение. Твърди се, че извършеният преглед на пациента Н. Б. Б. на 3 г. представлява осъществяване на вид извънболнична лечебна дейност в спешен УНГ кабинет към Клиника по УНГ болести, която не е

посочена в издаденото на лечебното заведение разрешение на министъра на здравеопазването по реда на чл. 48, ал.1 от Закона за лечебните заведения и дружеството е санкционирано на основание чл. 116, ал. 2 от ЗЛЗ.

Касационната инстанция намира, че за да се приложи разпоредбата на чл. 116, ал. 2 от ЗЛЗ трябва извършеното на 07.02.2024 г. да е дейност по болнична помощ и тя да е в нарушение на разпоредбите на ЗЛЗ или на нормативните актове по прилагането му. В случая никъде в НП не се твърди дружеството да е осъществило на горепосочената дата каквато и да е дейност по болнична медицинска помощ, т.е. на пациента болнична помощ не е била оказвана, а е оказана извънболнична помощ, извън обхвата на издаденото разрешение. Извършването на дейност по болнична медицинска помощ е елемент от състава на чл. 116 от ЗЛЗ. Фактическият състав за прилагането на чл. 116 от ЗЛЗ включва кумулативните елементи: дейността да е с характер на болнична и да е в нарушение на ЗЛЗ и нормативните актове по прилагането му. След като не е налице единия от елементите, а именно оказана болнична помощ, то за съда е неприложим този състав на правна норма. На изложените в НП фактически твърдения съответства санкционната норма на чл. 115, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗЛЗ, но същата не е приложена, а е приложена санкционна норма неотговаряща на твърдените фактически обстоятелства. Нарушението е съществено - води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, лишавайки го от възможност да възприеме в пълнота фактическите и правни предели на вмененото му нарушение и този порок не може да бъде отстранен в съдебното производство и представлява основание за отмяна на процесното наказателно постановление.

По отношение на направеното възражение от касатора, че въззивния съд е следвало да упражни правомощието си по чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, касационната инстанция следва да посочи, че за районния съд не е съществувала възможност да преквалифицира изпълнителното деяние.

Съгласно нормата на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Посочената разпоредба се прилага, когато съдът установи, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието. (Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. по тълк. дело № 1/2020 г., ОСС на ВАС I и II колегия). При липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление, районният съд прилага закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т.е. районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление. В настоящият случай е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на НП, поради което решаващият съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба (тази по чл. 2 от наредба № 49 от 18.10.2010 г.), без да отменя наказателното постановление.

С оглед на гореизложеното, в рамките на дължимата по силата на чл. 218 от АПК проверка, настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 от НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в полза на УМБАЛ „Царица Йоана – ИСУЛ“ ЕАД следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро/130 лева, съответстващо на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН Административен съд – София град, XI – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.01.2026 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 593/2025 г. по описа на съда, Наказателно отделение, 101 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на УМБАЛ „Царица Йоана – ИСУЛ“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: